

*Considerații cu privire la condiția dublei incriminări
prevăzută de art.143 lit.e din Legea nr.302/2004, republicată,
privind cooperarea judiciară internațională în materie penală*

Urmare rezoluției conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, am examinat cauza ce a format obiectul dosarului nr.1878/2/2010 al Curții de Apel București, Secția I penală.

Constatări

Prin adresa nr.66227/2009 din 12 august 2009, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Direcția Drept Internațional și Tratatate a transmis Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, în conformitate cu dispozițiile art.149 alin.4, cererea formulată de autoritățile judiciare a Regatului Belgiei prin care se solicită transferarea, fără consimțământ, a persoanei condamnate într-un penitenciar din România, în vederea continuării executării pedepsei de 5 ani și 6 luni închisoare aplicată susnumitului de către instanțele statului solicitant.

Din conținutul adresei rezultă că, instrumentul juridic în baza căruia se desfășoară procedura de transfer este Protocolul adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanei condamnate, ratificat de România prin Ordonanța Guvernului nr.92/1999 precum și Convenția Europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983.

Cererea formulată de autoritățile belgiene a fost însoțită de documentele prevăzute de art.6 alin.2 din Convenție.

Prin *rezoluția nr.2058/II/5/2009 din 16 februarie 2010* Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București a dispus, în temeiul art.149 alin.4 și art.150, sesizarea Curții de Apel București în vederea recunoașterii și punerii în executare a hotărârilor pronunțate la 18 septembrie 2008 și 24 septembrie 2008 de către Tribunalul Corecțional Leuven.

Pentru a dispune astfel s-a reținut că, din documentele transmise de autoritățile belgiene rezultă că prin hotărârea pronunțată la 18 septembrie 2008 de către Tribunalul corecțional Leuven, numitul Ablăjoaiei Aurel Gabriel a fost condamnat la o pedeapsă de 5 ani închisoare și 11.000 euro amendă penală pentru „provocarea într-un accident de circulație, fără intenție dar datorat faptelor sale personale, uciderea a patru persoane și rănirea alteia”, reținându-se în sarcina acestuia infracțiunile prevăzute de art.419 alin.2, art.420 alin.2 din Codul penal belgian, art.37 bis alin.1.1⁰, art.35, art.38 alin.1.1, art.10.1.1⁰, art.29 per 1 alin.3, art.38 per 1.3, art.12.2, art.29 per I alin.3 și art.38 per 1.3⁰, toate din legea referitoare la poliția de circulație rutieră.

De asemenea, prin hotărârea pronunțată la 24 septembrie 2008 de Tribunalul corecțional Leuven, acesta a fost condamnat la o pedeapsă de 6 luni închisoare și amendă de 1000 euro pentru infracțiunea de posesie și livrare de droguri unor persoane majore.

*Prin sentința penală nr.234 din 23 iulie 2010, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I penală, în dosarul nr.1878/2/2010, s-a admis sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și în temeiul art.116 alin.1 raportat la art.117 alin.4 din Legea nr.302/2004, a recunoscut sentințele penale din 18 și 24 noiembrie 2008 ale Tribunalului Corecțional Leuven, Regatul Belgiei, prin care au fost aplicate condamnatului pedeapsa de **5 ani închisoare și respectiv 6 luni închisoare.***

În temeiul art.129 a dispus transferarea condamnatului într-un penitenciar din România în vederea continuării executării pedepselor **de 5 ani închisoare și de 6 luni închisoare**, în felul și durata stabilită de autoritățile judiciare belgiene, potrivit art.145 din Legea nr.302/2004, republicată.

Pentru a dispune astfel instanța a reținut că, prin *sentința penală din data de 18 septembrie 2008 a Tribunalului Corecțional Leuven, Regatul Belgiei, i-au fost aplicate pedepsele de 5 ani închisoare și amenda penală de 11.000 euro pentru săvârșirea infracțiunilor de :*

- ucidere neintenționată, ca urmare a unui accident de circulație, prevăzută de art.419 alin.2 din Codul belgian;

- lovire neintenționată, ca urmare a unui accident rutier, prevăzută de art.420 alin.2 din Codul belgian;
- conducere pe drumurile publice a unui autovehicul având în sânge o concentrație peste limita legală de substanțe care influențează capacitatea de a conduce prevăzută de art.37 pct. 11 raportat la art.38 din Decretul regal privind poliția de circulație rutieră.
- conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, aflându-se într-o stare similară beției, ca efect al consumului de droguri, prevăzută de art.35 raportat la art.38 pct.1 din Decretul regal din 16 martie 1968;
- neadaptarea vitezei prevăzută de art.10 pct.11 din Decretul Regal din data de 1 decembrie 1975;
- nerespectarea obligației de a ceda trecerea în intersecție, prevăzută de art.122 din Decretul regal din 1 decembrie 1975;
- nerespectarea obligației de a ceda trecerea și a acorda prioritate fiecărui conducător care conduce pe banda pe care acesta rula, prevăzută de art.12.3 din Decretul Regal din 1 decembrie 1975 raportat la art.29 paragraful 3 din Decretul regal din 16 martie 1968 modificat.

Totodată, prin sentința penală din 24 septembrie 2008 a Tribunalului Corecțional Leuven, Regatul Belgiei, i-au fost aplicate pedepsele de 6 luni închisoare și amenda penală de 1000 euro pentru comiterea infracțiunilor de procurarea / posesia de substanțe stupefiante cu intenția de consum propriu și de a livra precum și de livrare către persoane majore prevăzută de art.1, art.2 bis, art.3, art.4 pct.1 și art.6 din Legea din 24 februarie 1921.

Instanța a reținut că sesizarea este întemeiată, în cauză fiind îndeplinite condițiile dublei incriminări prevăzute de art.129 lit.e din Legea nr.302/2004 (faptele reținute în sarcina condamnatului având corespondent în legislația română, respectiv art.87 alin.2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.195/2002, art.178 alin.1, 2, 3, 5 din Codul penal, art.2 alin.1 și 2 și art.4 alin.1 și 2 din Legea nr.143/2000), persoana condamnată este cetățean român iar împotriva sa a fost emis un ordin de părăsire a teritoriului Regatului Belgiei.

De asemenea s-a reținut că, în ceea ce privește efectele transferării, potrivit art.145 raportat la art.144 alin.1 lit.a, condamnatul va executa **pedepsele principale de 5 ani închisoare și de 6 luni închisoare**, în natura și durata stabilită de autoritățile belgiene.

Pentru considerentele expuse, instanța a recunoscut sentințele penale din 18 septembrie 2008 și 24 septembrie 2008, ambele ale Tribunalului Corecțional Leuven și a dispus transferarea persoanei condamnate într-un penitenciar din România în vederea continuării **executării pedepselor de 5 ani închisoare și 6 luni închisoare.**

Hotărârea a rămas definitivă prin *decizia nr.3202 din 22 septembrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală*, care a respins ca nefondat recursul declarat de persoana transferabilă Ablăjoaiei Aurel Gabriel.

Concluzii

Examinând cauza am constatat următoarele :

Prin rezoluția nr. 2058 din 16 februarie 2010, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București a reținut că, în cauză, este îndeplinită condiția dublei incriminări la care se referă art.129 lit.e din Legea nr.302/2004, modificată, și art.3 pct.1 lit.e din Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate. Astfel, producerea accidentului de circulație în modalitățile și cu circumstanțele agravante reținute de instanța statului de condamnare (din culpa persoanei condamnate și soldat cu moartea a patru victime) este incriminată în prevederile art.178 alin.2, 5 din Codul penal, iar fapta acestuia de a fi condus autovehiculul pe drumurile publice sub influența unor substanțe ori produse stupefiante este incriminată în prevederile art.87 alin.2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.195/2002, modificată.

Totodată, s-a reținut că „împrejurarea că toate celelalte circumstanțe în care s-a produs accidentul, cu excepția conducerii autovehiculului sub influența substanțelor stupefiante, constituie infracțiuni de-sine-stătătoare în legislația penală belgiană este irelevantă de vreme ce ele se regăsesc în norma penală română în forma agravantă a infracțiunii de ucidere din culpă”.

S-a reținut că același accident produs în modalitatea reținută și care a avut ca urmare vătămarea corporală a altei persoane constituie infracțiunea prevăzută de art.184 alin.1 și 3 din Codul penal, însă nu rezultă din hotărâre dacă vătămările suferite de persoana vătămată au necesitat pentru vindecare, potrivit legii române, mai mult de 10 zile de îngrijiri medicale și nici dacă persoana vătămată a formulat plângere prealabilă.

S-a reținut, totodată, că fapta pentru care a fost condamnat prin hotărârea din 24 septembrie 2008 a Tribunalului Corecțional Leuven constituie infracțiunea prevăzută de art.2 alin.2 și art.4 din Legea nr.143/2000, modificată.

Totodată, menționez că *Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, prin încheierea nr. 664 din 29 aprilie 2011* a considerat că, în conformitate cu art.239 alin.1 pct.33 din Legea nr.302/2004, republicată „*comportamentele care încalcă reglementările privind traficul rutier, dacă se pedepsesc în statul membru al Uniunii Europene emitent, dau loc la recunoașterea și executarea hotărârii, fără a fi necesară verificarea dublei incriminări. Prin urmare comportamentele care încalcă reglementările privind traficul rutier, incriminate într-un stat membru al Uniunii Europene, dau loc la recunoașterea și executarea hotărârii, chiar dacă, potrivit legislației române, acestea constituie contravenție*”.

PROCUROR,
Lucia Olaru